

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemam za avstro-ugarske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četr leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 18 gld., za četr leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četr leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.
Za oznanila plačuje se od četristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.
Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravljeništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.
Upravljeništvo naj se olagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Judovska popačenost.

VIII.

Ker mislimo, da bi se z novim zakonom, kateri bi imel ščititi poštenega trgovca in obrtnika pred sleparškim konkurentom, dalo uvesti novo življenje v obrtniške kroge, zato bi bilo le želeti, da se obrtniki in njih zadruge zdušno poprimejo dela in da se s primernimi peticijami obrnejo do svojih poslancev in do merodavnih činiteljev, kajti, ako bodo roke križem držali in nič ne storili za zboljšanje svojega stanu, ne bodo izginile nezgodne razmere.

Toda sredstva, ki smo jih naveli do zdaj, nezadostna so, in treba bode tudi misliti na druge strani, s katerih preti opasnost obrtnikom. V prvi vrsti treba nam je strožjega obdačevanja in strožjega konkursnega reda.

Ako govorimo ob obdačevanji, ne misli nikdo, da želimo povečati davke. Davki v obče tlačijo že preveč vsakega malega trgovca in obrtnika, ki teško nosita davčno breme. Ne želimo torej ne mi, ne obrtniki, da jim se to breme še poveča, pač pa želimo od srca, da se davki pravičneje porazdelijo.

Uverjeni smo, da vender ni prav, da malo obrtnik n. pr. plačuje večkrat tolake davke, ki nesovinobenem razmerji z davki večjih podjetij. Vprašajmo domače obrtnike, ki se borijo z obstojem in živé tako rekoč ob zaslужku od danes do jutri, in vprašajmo tvorničarje, ki delajo z večjimi silami in vender nesovinobenem razmerno obremenjeni.

Znana čevljarska tvornica v Mödlingu pri Dunaju, o kateri se je zadnji čas mnogo pisalo, znatno je oškodovala čevljarske, a državi razmerno malo koristila. Ako vzamemo, da je rečena tvornica imela le 400 čevljarov, kateri so delali za njo — gotovo jih je imela več — in 10 podružnic, v katerih se je prodajalo nje čevljarsko blago, vidimo, da je ta tvornica zastopala 200 čevljarskih mojstrov, torej 200 davkoplacalcev, kateri bi plačevali po 5 gld. davka. In ako vzamemo, da je 10 podružnic te čevljarske tvornice bilo toliko, kolikor 10 malih trgovcev, katerih bi vsak plačeval po 21 gld.

LISTEK

Pretepin.

(Ruski spisal J. S. Turgenjev, preložil Iv. Goršnik.)

V.

(Dalje.)

Kdaj torej? Kje?

Maša dihalo je hitro in nejednako.

— Jutri ... zvečer. Ali poznate gozdic nad Dolgim Logom? ...

— Za mlinom?

Maša je prikimala.

— O kateri uri?

— Čakajte ...

Več ni mogla povedati, glas jo je ostavil ... obledela je in se opetekala iz sobe.

Za četr ure spremil je g. Perekatov s svojstveno mu ljubeznostjo Lučkova v sprednjo sobo, iskreno stisnil mu roko in ga prosil „ne jih pozabiti“, potem opomnil je odpustivši gosta resno strežaju, da bi ne bilo slabo, ako bi ostrigel — in ne čakaje odgovora s skrbnim izrazom na obrazu vrnil se v svojo sobo, sedel z istim skrbnim izrazom na divan in takoj nedolžno zaspal.

— Nekako bleda si danes, rekla je Nenila

davka od trgovine, potem bi država od teh 200 čevljarskih mojstrov in od 10 trgovcev dobivala na leto 1210 gld. davčnih dohodkov. In vender je lastnik te tvornice plačeval do danes le 210 gld.

Mi smo zategadel uzeli za užgled čevljarsko tvornico v Mödlingu, ker jo gotovo naši obrtni in trgovski krogi poznajo iz procesa, kateri je spravil na dan to judovska sleparško podjetje, katero je uničevalo malega obrtnika, a oškodovalo tudi državo.

Država mora ščititi malega obrtnika in državi moralno biti ljubše 200 čevljarov in 10 malih trgovcev, nego jeden jedini podjetnik Fränkl s svojo čevljarsko tvornico v Mödlingu. Blaginja rečenih čevljarov več je vredna za celokupnost, nego jedna jedina osoba. Zgoditi bi se tudi utegnilo, da bi rečena čevljarska tvornica propala — nobeno podjetje ne stoji toli trdno, da ne bi moglo propasti — a zgoditi se vender ne bi moglo, da bi 200 čevljarov in 21 trgovcev hkrati propalo.

Država ima torej od posamičnikov večje zagotovilo, večjo korist od malih obrtnikov, ki s svojo obiteljo poleg davkov dajejo državi mnogo srečnih državljanov, mnogo vojakov in uradnikov. Ta korist, mislimo, da je tolika, da se že niti primerjati ne da korist, katero ima država od velikega podjetnika. Mali obrtnik, to je srednji stan, cvetoče meščanstvo, prava je in zdrava podstava državnemu organizmu.

Zdaj pa je vprašanje, kdo naj odkazuje davke, kdo jih naj določuje? To je danes posel davčnih uradnikov. Trgovci in obrtniki ve, kako je s to gospodo opasno češnje zobati, in Bog ne daj, da bi mi hoteli davčnim uradom kaj očitati. Mi le mislimo, da davčni uradniki, kateri ne živé v trgovskih in obrtniških krogih, nimajo in ne morejo imeti pravega merila za trgovske in obrtne odnosnike. Tvorničar mora včasi prodajati blago z malim dobičkom, mali trgovec pa z večjim. Uvaževati je tudi treba, kake troške ima kdo, ali tvorničar izvaža blago itd.; vse to treba v poštev jemati in o tem morejo odločevati le tisti, katerim so razmere znane, torej obrtniki sami, njih zadruge.

Potem takem bilo bi prav in pravično, da bi

se davčna oblastva obračala do zadrug, katere naj bi si v ta namen volile poseben odbor. Ta odbor moral bi se sniti ter se posvetovati; moral bi tudi pozvati tistega obrtnika, katerega misli davčno oblastvo obdačiti in konečno moral bi predlagati visokost davka. Ta odbor imel bi tudi do neke meje pravico uveriti se o resnicu na lici mesta in zato bi tudi davčno oblastvo moralo njega izjavite bolj uvaževati, nego se danes dogaja. Napačno je in celo nepravično je, da kdo sodi o razmerah obrtnika, ki ga niti ne poznaje, kar se žal često dogaja in o čemer so se nedavno britko pritožili gorenjski trgovci in obrtniki v posebni peticiji, s katero so se po trgovski in obrtniški zbornici v Ljubljani obrnili do merodavnih činiteljev in katera je bila tudi priobčena v našem listu. Ta peticija jasno govori, kako včasi kak zaupni mož nevestno in po svoji samovolji sodi o dohodkih obrtnika. Zategadelj je pač želeti, da se ta posel izroči zadrugam, katere bi imele paziti na to, da bi se davki nakladali jednakomerno, da bi torej veliki in mali obrtnik nosili jednakomerna bremena.

Ta ustanova imela bi še drugo dobro stran. Ker bi zadržni udje imeli pravico izjavljati se o tem, komu naj se odtegne pravica obrtovanja in v koliki meri naj se prisodi komu davek, vzbudilo bi se večje zanimanje za skupne koristi zadrug, kajti v zadrugah, do zdaj ustanovljenih, vse je mrtvo in mlačno. Utegnili bi torej oživiti one prisilne zadruge, ki so sad novega obrtnega reda.

Mej pomočki za zboljšanje trgovcev in obrtnikov imenovali smo tudi strožji konkursni zakon.

Podjetja in njih podružnice množijo se danes, kakor gobe po dežji. Ljudje hočejo hitro bogateti, kredita je dovolj, skupijo kreditovano blago, potem pa napovedajo konkurz. Konkurzni red ščiti kridatarja, kjer le more, tako da ne on, nego upniki često radi zaprečijo konkurz. Ustvariti bi se moral strog konkurzen zakon za tiste, ki ustavijo plačila. Vsak jurist bode priznal, da ni pravično, da se sleparski kridatarji kaznujejo le s kaznijo od 2 do 6 tednov zapora, ampak da bi se

Makarjevna svoji hčeri na večer istega dne. — Ali si zdrava?

— Zdrava, mamica.

Nenila Makarjevna popravila ji je lasce na tilniku.

— Jako bleda si; pogledi mene, nadaljevala je z ono materinsko skrbjo, v kateri se vender čuje roditeljska oblast: — no, tudi tvoje oči neso veselo. Ti nesi zdrava, Maša.

— Glava me nekoliko boli, rekla je Maša, da bi se na kak način izgovorila.

— No glej, vedela sem. — Nenila Makarjevna požila je dlan na Mašino čelo: — vender ti ni vroča.

Maša se je sklonila in pobrala s tal neknotko.

Roke Nenile Makarjevne legle so tiho okrog vitkega stasa Mašinega.

— Vedeš se, kakor bi mi hotela nekaj povediti, rekla je laskavo ne razklenivši rok.

Maša vzdrlhala je v notranjosti.

— Jaz? ne, mamica.

Hipna zadrega Maša ni ušla roditeljičemu pogledu.

— O da hočeš ... Le pomisl!

— A Maša se je zavedela in mesto odgovora poljubila je s smehom materino roko.

— In res mi nemaš ničesar povedati?

— No, res da, ničesar.

— Verujem ti, rekla je Nenila Makarjevna po kratkem molku. — Vem, da mi ničesar ne skrivš. Ali ni res?

— Res, mamica.

— Maša ni mogla, da ne bi nekoliko zardela.

— In prav delaš. Pregrešno bi bilo od tebe, ako bi mi kaj prikrivala ... Saj veš, kako te ljubim Maša.

— O, da, mamica!

In Maša stisnila se je k njej.

— No, dosti, dovolj. (Nenila Makarjevna stopila je po sobi sem ter tija). No, povej mi, nadaljevala je z glasom človeka, ki čuti, da nema njevovo vprašanje nikakega sosebnega pomena: o čem si danes govorila z Avdjem Ivanovičem?

— Z Avdjem Ivanovičem? ponovila je mirno Maša. — Tako, o vsem ...

— Kaj, ali ti ugaja?

— Kako pa, ugaja.

— In pomniš, kako si želeta seznaniti se z njim, kako si se vznebjiral ...

Maša se je odvrola in zasmajala.

— Kako čuden je! opomnila je dobrodošno Nenila Makarjevna.

taki sleparji, katerim se po zdanjem konkurznem redu ne more do živega, morali kaznovati z dolgoletnim zaporom, kajti mi kaznjujemo danes tatu iz navade, kateri ukrade kako stvar v vrednosti 6 gld., z več leti, a sleparja iz navade z malo tedni.

To so pomočki, pravičnejše obdačenje, zakon proti sleparski konkurenčnosti in konkurzni zakon, s katerim bi se dal povzdigniti srednji stan; to so pomočki, s katerim bi tudi naš narod v narodnem oziru dosegel večji uspeh.

—st—

Poročilo ob enketi za upeljavajo delavskih zbornic na Dunaji.

(Dalje.)

Po teh opazkah, katere so bile potrebne, da se nadaljna stvar umeje, preidem k ekspertizi.

Predsedoval je poslanec Adamek. Navzočni so bili člani odbora in tudi nekaj drugih poslancev in zastopnik ministerstva. Pri prvi seji bila sta tudi poslanca Šukle in Schwiegel. Dohajali so pa na kratek čas tudi drugi poslanci mej njimi knez Lichtenstein, grof Belcredi, Vošnjak itd.

Vsek večak dobil je k jednemu vprašanju le jedenkrat besedo. Vnanji večaki govorili so vse skozi stvarno in kratko na vprašanje; — socijalni demokrati pa so upletali v dolžih govorih različne odnošaje vmes, ki neso bili v nikaki zvezi s predmetom. To je bilo tudi uzrok, da nas je predsednik vedno opominjal, naj svoje mnenje na kratko izrazimo, kar smo morali tudi storiti sicer bi bili še osem dnij na Dunaji.

K prvemu vprašanju dobil sem prvi besedo. Ker svojega odgovora nesem zapisal, mogoče mi je le jedro svojega govora podati, istotako budem to storil pri drugih govornikih.

Izjavil sem, da ne morem pritrditi, da bi dobil po predloženem načrtu delavski stan v obči pravi in zaželeni zastop, kajti poleg pomočnikov (Hilfsarbeiter), ki dobijo v zmislu načrta volilno pravico za zbornice, ostaja ogromno število ljudij, kateri se morajo delavskemu stanu prišteti, ne da bi bili pomočniki, zmislu tega zakona.

Mej te štejem kmetiške delavce in težake in najmanjše kočarje, osobe, ki se pečajo s hišno industrijo in samostalne rokodelce, ki plačujejo najnižji davek. Ker ta del delavskega stanu nema svojega zastopa v obrtnih zbornicah, ostal bi torej na cedilu.

Slovenski obrtniški stan pa nema niti po svoji zbornici stanovskega zastopa, ker ta nema pravice voliti svojega zastopnika v državni zbor.

Po mojem mnenju bi bila le upeljava občne volilne pravice, če prav omejene, jedini pravi in najboljši zastop interesov delavskega ljudstva, in uspešneji, nego vsaki drugi jednostranski poskus. Le po občni volilni pravici izvoljene zastopnike moram imenovati ljudske zastopnike, in le tem bi bilo mogoče, uvesti socijalno zakonodajo v zmislu pravih potreb delavskega ljudstva.

Zastop pomočnikov bil bi jednostranski, kakor

Maša hotela se je potegniti za Lučkova, a ugriznila se je v ježiček.

— Dà, res, rekla je precej malomarno: — čudak je, a v vsem dober človek!

— O, dà! — Kaj da Fedor Fedorovič ni prisel?

— Gotovo je bolan. Ah, dà! baš prav: Fedor Fedorovič hotel mi je podariti psička... Ali mi dovoliš?

— Kaj? da vsprejmeš njegov dar?

— Dà!

— Seveda.

— Hvala ti, rekla je Maša: — hvala ti!

Nenila Makarjevna prišla je do dverij, a na jedenkrat se je vrnila.

— Ali pomniš svojo obljubo, Maša?

— Katero?

— Da mi poveš, kadar se zaljubiš?

— Pomnim.

— No, kaj je?... Ali je še čas? (Maša zasmajala se je zvonko.) Poglej mi v oči!

Maša ozrla se je jasno in smelo v svojo mater.

„Ne more biti!“ mislila je Nenila Makarjevna in se pomirila. — „Kako bi me mogla varati?... In iz česa sem sklepala?... Saj je še popoln otrok...“

Odšla je.

„In greh je to“, mislila je Maša.

(Dalje prih.)

je sedanji zastop ljudstva, in bi prouzročil nove in brezuspešne borbe.

Ne morem torej reči, da bi bile te zbornice pravilni zastop delavskega stanu v obči.

Pomočnikom bi pač koristile, a le tedaj, če se jim dà pravica voliti zastopnike v državnem zboru; brez te pravice pa zbornice niti za pomočnike ne morem priporočati. Za posvetovanje in za prošnje imamo pač dovolj naprav; v zadružah, društvenih in zborih. Posvetujemo in peticioniramo lehko tudi brez zbornic.

Temu namenu zadostovale bi bile zadruge; a izpeljava tega zakona bila je taka, da jih vsaj pri nas danes nihče ne mara. Obrtnik zato ne, ker je obupal in nič več ne pričakuje, pomočniki pa zato, ker se jim drugi poti boljši zde, nego zadružna organizacija. Zatem govoril je g. Gehrke ter razvijal program denašnjih socijalnih demokratov. Rekel je, da vsprejmejo zbornice, če se načrt zakona predstavlja v njihovem zmislu, da dobijo odločilno pravico v vseh stvareh delavskega osobja; a da zahtevajo prej in slej občno neomejeno volilno pravico. Obrtni stan ni več v poštev jemati, kajti kmalu ga ne bode več, in potem bode tudi razlik, kakršnih sem jaz omenjal, konec. Idejal te stranke je, kakor sem iz dolzega govora posnel, da se prejko mogoče uniči srednji stan, zategadel mora delavska stranka podpirati velike kapitaliste v jednake smotru; posebno pa zato, ker ima „bourgeoisija“ omiko ljudstva na svojem praporu; dočim so vse misli, naperjene na zaščito srednjega stanu, reakcijonarne.

Vsi delavci, ki neso v soglasju ž njimi, ne razumejo svojega stališča in se le za nos vodijo. On, in tudi vsi drugi govorniki te stranke, katerih posebej ne budem omenjal, ker so jedno in isto govorili, stavili so take zahteve, po katerih bi bili gospodarji v vseh obrtih in čim neizvršljivejji program so objavljali, tem bolj pritrjevali so jim liberalni poslanci tega odbora, kajti dobro so vedeli, da spravijo s tem le večino v zadrego, in da se jim je tem manj batiti izvršitve, čim radikalnejše terjatve se bodo stavile.

Vnanji večaki izrekli so se pod različnimi pogoji za zbornice, a zahtevajoč, da se jim da pravica voliti za državni zbor lastne zastopnike. Poudarjali pa so vsi potrebo upeljave občne volilne pravice.

V tem poslednjem razlikuje se krščansko-socijalna stranka od nas vseh, da ne zahteva občne volilne pravice. Zastop delavcev po zbornicah odobruje, a terja tudi, da se da malim samostalnim rokodelcem, katere želi v interesu pomočniškega stanu ohraniti, — stanovski zastop kakeršnega jim manjka. Upeljati bi se morale torej še rokodelske in kmetiške zbornice, da bi vsi delavski stanovni svoj zastop dobili. Če se le pomočniki organizujejo kot stan nasproti posestnikom, bode socijalni razdori še večji, in pomočniki pri bišni industriji in drugi služniki ostali bi brez zastopa. Ta stranka tudi želi razliko mej izučenim rokodelcem in dinarjem. Najboljši zastop za prve, našel bi se v upeljavi starodavnih zadrag, ki so bile nekdaj najboljši zaščit rokodelstev in srednjega stanu.

Nameravana institucija ni prava. Uničila bi rokodelsko organizacijo, ne da bi fabriškim delavcem zato korist nastala.

Zatem govoril je večak g. Axman, načelnik društva trgovskih pomočnikov na Dunaji, kateri neso izraelskega rodu. Ta mož, ki je izvrsten govornik, obžaloval je pred vsem, da se o prilik, ko se razgovarja tako važna postava na trgovce niti mislilo ni, in le v zadnjem trenutku bil je poklican on kot jedini zastopnik tako mnogoštevilnega stanu. On zametuje načrt tega zakona, ker se ne strinja s tem da bi se spravili delavci vseh kategorij pod jeden klobuk socijalnih demokratov. On pripoznava inteligenco delavcev, a trgovski pomočniki se še neso navzeli socijalno-demokratičnega duha, ga tudi ne trebajo, ker ta ni jedino izveličaven, in — on odločno protestuje, da bi se trgovske pomočnike spravilo v jedno vrečo pri zbornicah z drugimi delavci.

Tudi se ne zadovoljuje s tem, da bi se spravili v posebno skupino, kajti opraviti ne bi mogli ničesar, ker bi bili vedno v manjšini. On pripoznava potrebo zastopa trgovskim pomočnikom, a zastop hočejo imeti za se! Razkril je skrivne namene socijalnih demokratov tako natančno, da si tako odločnih nasprotnikov gotovo ne želijo.

Goverilo je k prvemu vprašanju, če se ne motim vseh 25 večakov in trebalo je dveh dolgih sej, da smo to prvo točko končali.

(Dalje prih.)

Govor poslanca g. prof. Šukleja

v seji državnega zборa dne 28. februarja 1889.

(Dalje.)

Če se opozarja na Ogersko in pravi, da kontuje ona s 300.000 hektolitri manj, je to umevno. Saj ste lansko leto v debati o žganji sami tako poudarjali, da je kontingenčni ogerski nenavadno velik, naš pak prenizek. Kaj sledi iz tega? Po mojem je to, da mora biti odvzemek v Ogerski veliko večji, kakor je pri nas potreben. (Prav res! na desnici.) Govorilo se je tudi, da se bode veliko več konsumovalo.

Ste li, gospodje, popolnoma pozabili dokazov, ki ste jih uporabljali lani? Lansko leto računala je vlada tako, da je vsprejela kvantum vsega kuhanega špirita obdačenega 1.230.000 hektolitrov za našo polovico države in to po izključji špirita, o katerem se ne plačuje davek in je v porabo obrtniško. Tu se je že lani proti temu zelo govorilo in reklo, da je priklop 80 odstotkov za one žganjarije, katere se povprečno ocenjujejo po obsegu sodarnem premajhen. Nobeden ni rekel, da je prevelik in zlasti zastopniki Galicije in Bukovine in eksperti teh dežel zahtevali so, da se mora v Galiciji 100, da 120 % pridjeti. Torej je bil ta kvantum pač itak prenizek.

Kontingenčni za celo državo uredil se je, ker se je vsprejelo 15 % izpadka, a trdilo se je lani in to je trdilo uprav g. poslanec Jägerndorfski, da bode ta izpadek 20 do 25 % znesel, a o več ko 25 % tudi poslanec Menger ni govoril. No teh 925.000 hektolitrov vznaša ravno 25 %, kakor ga je mislil lani g. dr. Menger. Vprašam torej, kako se more očitati lehkomišlenost, če se tako kontuje, kakor je priporočal lani g. poslanec dr. Menger sam. (Prav dobro! na desni.)

Ne pozabite pa, pravim, tudi, kaj je rekel lani v isti debati Vaš najtreznejši računar.

Jaz spoštujem posebno financijsko nadarjenost g. poslanca Plenerja in čudno, uprav on je lani v svojem odličnem govoru o prilikih debate špiritne, govoreč o uplivu povisanega davka na ceno, zmerom le z višim davkom 45 gld. računal, kar neovržno kaže, da je on mislil, da se ne bode le dosegel kontingenčni 997.450 hektolitrov, temveč da bode še večji.

Odsek budgetni pa ne predlaga, da se vsprejme cel kontingenčni, temveč poraba, ki znaša več ko 70.000 hektolitrov manj, in vendar se mu očita, da proračuna optimistično in olepšuje budget.

Drug znesek, katerega je poprijel g. poslanec dr. Menger, je oni o pivu. Priznam, da je bil dobesednik davka pivnega v zadnjih letih različen; a povem pa, da se je od leta 1881. vselej več dobilo, kakor se je proračunalo. To se uvidi iz končnih računov. Če tudi priznam, da je marsikaj tega, kar se je navelo proti, opravičenega, tako podraženje hmela in ječmena itd., je treba vendar pomisliti, da se bode iz dveh uzrokov použili več piva; jednega navel je g. poslanec Menger sam, če tudi ga zameta, uzrok namreč, da se je podražilo žganje. Mislim, da se bode moglo s tem računati, in on je sigurno lani sam to storil, hoteč razdeliti mej dežele to, kar prinaša žganjarina več. Pomisliti je pa še treba, da se bode zaradi pokončevanja po filosferi veliko manj vina pridelalo, pokončevanja, katero se sedaj nenavadno širi ter tako več piva použilo. Jaz torej mislim, da se ni proračun pivnine nikakor prelahko priredil.

Jeden znesek pa se ni zavračal, če tudi ga je odsek budgetni povisil.

Odsek je namreč vsprejel pri porabnini olja mineralnega mesto števila vladnega z 3,550.000 gld., svoje večje, 3,800.000 gld., pa glejte, ta znesek ni stranka nasprotna grajala in to, kakor sem prepričan, iz dobrega uzroka.

Ako hočemo ta znesek res umeti, moramo se ozreti nazaj na leto 1886., ko se je razpravljala v dvorani ona znamenita debata o petroleji. Takrat pokopalna se je obrt petrolejska v Galiciji in govor na grobni, nekrolog, govoril je s svojim dramatičnim talentom izredni poslanec Dunajskega okraja Leopoldovega, Edvard Suess. Povedal je dosta dobrega takrat in priznal, da se obrt petrolejska v Galiciji ni zaradi carinoga zapreja oživel; ali očividno je isto tako, da je ta obrt v Galiciji krepkeja ko prej in veliko več prinaša, ter je i davek pri tem znatnejši, ko prej.

V Dornovem listu „Volkswirthschaftliche Wochenschrift“ našel sem v zadnji številki več jako

zanimivih dat, katere je navel v nekem svojem predavanji spoštovani g. kolega Szepanowski.

Tu sprevidim, da je leta 1883. le 300.000 kvintal surovega olja dobilo, a do leta 1888. naraslo je do 900.000 kv. in davek pak se je povišal od 994.000 gld. na 2,009.000 gld.

Delež petroleja, ki se pridobi iz galicijskega olja surovega, povišal se je glede vsega petroleja, ki se porabi v celi Avstriji, tako: Leta 1883 znašal je ta delež 180.000 kvintal, l. 1886 370.000, le 1888 že 540.000 m, tako, da se je povišal delež odstotin od leta 1886, ko se je uvela nova cena carine od 26% na 35%. (Čujte! čujte! desna.)

(Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 6. marca.

Na zboru **narodnostnega kluba** na Dunaji je predsednik Bašek opominjal Čehe, da naj se mnogo brojno udeležje volitev za mestni občinski svet. S to udeležbo bodo si pridobili mnogo veljave. Zbor je potem naročil odboru, da naj povpraša kandidate, kateri hočejo podpirati prošnjo društva „Komenski“ za podporo češkej šoli, da bodo potem Čehi vedeli, komu naj dajo glasove svoje.

V **ogerskej** zbornici so začeli vojni zakon napadati tudi z demokratičnega stališča. Opoziciji ni prav, da bi ne mogel nikdo biti rezervni častnik, če nema vsaj 600 gld. letnih dohodkov, če je tudi dobro napravil izpit. Opozicija porabi najmanjšo stvarico proti vojnemu zakonu.

Vnanje države.

Shod radikalne stranke, ki je bil v nedeljo v Belegradu, bil je dobro obiskan. Izvolil se je mnogobrojni agitacijski odbor, kateremu bode predsednik bivši predsednik **srbske** velike skupščine Tavšanović. Govorilo je mnogo govornikov. Stranka bude sedaj takoj začela priprave za bodoče volitve. Če bode dobila večino, bode pa vse sile napela, da spravi na krnilo ministerstvo iz svoje srede.

Knezu **bulgarskemu**, ki je 26. dne minulega meseca praznoval svoj god v Plovdivu, je došlo baje nad tisoč čestitk. V jednej teh čestitk izreka več Sofijskih meščanov željo, da bi odslovl sedanje vlado. Knez pa najbrž ne bode ustregel tej želji, kajti prepričan je, da ga hočejo le njegovi nasprotniki premotiti, da bi odpustil Stambulova, ki je njegova najboljša opora. Ker bulgarska opozicija drugače ne more doseči svojega namena, jela se je laskati Koburžanu in hkrati črni Stambulova. Po vseh opozicijskih listih se slika Stambulov za velicega nasprotnika kneza. Tudi ruskim listom so se poročale podobne vesti, ki so pa pred vsem imele namen, da bi sprle kneza z ministerskim predsednikom.

Turški veliki vezir je poslal makedonskemu valiju ukaz, da ne sine dovoliti nobene nove ljudske šole pa tudi ne dovoljevati, da bi se nastavljali učitelji na že obstoječih šolah, ker to pravico ima le sultan sam. Ta ukaz je očvidno naperjen proti Bolgarom, ki so snovali šole v Makedoniji in budili mej narodom bolgarsko narodno zavest. Ne ve se pa, če je vlada iz lastnega nagiba izdala omenjeni ukaz ali pa morda na prigovarjanje kakate tuje vlasti.

Ruski konzul v Brodyji delal je nalog, da naj odreče podpis potnega lista delavcem, rokodelcem in mešetarjem židovskega veroizpovedanja, kateri hočejo potovati v Rusijo. Trgovcem in trgovskim agentom se pa ne delajo nikake nove ovire za potovanje v Rusijo. Kdor ima potni list, v katerem je označen za „zasobnika“, se mora osobno oglašati pri konzulu in natančno povedati, s kakšnim namenom da boče potovati v Rusijo.

V **Rumuniji** se močno širi socijalistična propaganda. Vlada se že boji kacič nemirov. Minister notranjih zadev je izdal okrožnico prefektom, da naj dajo takoj zapreti osobe, katere bi agitovale na nezakoniti način za socialistične prekucijiske ideje. Pravosodnji minister je naročil sodiščem in državnim pravdništvom, da naj energično postopajo v vseh slučajih, v katerih bi bil mir dežele vsled socijalističnega rušenja zakonov v nevarnosti, vojni minister je pa naročil kornim in garnizijskim polveljnikom, da naj imajo vedno vojake pripravljene, da hite na pomoč, ko bi nastali kaki izgredi. Te okrožnice dokazujojo, da razmere v Rumuniji niso prav normalne in da stanje vlade ni posebno trdno. Te vladne naredbe pa tudi gotovo neso naperjene le proti socialistom, nego tudi proti rusofiskej stranki, ki ni zadovoljna s sedanjo vlado.

Crispi še ni sestavil nove **italijanske** vlade. Pogajanja z raznimi političnimi osobami se nadaljujejo. Govori se, da bode Giolitti nov zakladni minister. Sejsmid Dodola finančni in general Dezza vojni minister. Baccarini neče ustoptiti v ministerstvo. Dezza je bil Garibaldijevec, a je sedaj konservativec in jako priljubljen pri dvoru. Misli se pa, da se Crispiju ne bode posrečili sestaviti ministerstva, ki bi se dalje obdržalo. Crispri bi rad nadaljeval sedanjo vnanjo politiko, a večina naroda ni zadovoljna s tem. Italijani so bili za nekaj časa kako navdušeni za tripelalijanco, ker so pričakovali, da bodeta Nem-

čija in Avstrija njim pomagali odtrgati Franciji kako provincijo, ali pa vsaj Italiji priboriti kakor koristi ob Sredozemskem morju. Ker je pa mir in torej Italija od tripelalijance nema pričakovati kmalu koristi, se je v narodu jelo kazati prejšnje sovraščvo do Nemcov.

Domače stvari.

— (Gosp. dr. Fran Vovšek,) c. kr. okr. sodnik v Gornjem Gradu na Štajerskem, pristopil je podpornemu društvu za slovenske visokošolce na Dunaji kot **ustanovnik**, poslavši petdeset golinarjev. Presrčna mu hvala!

— (Knezoškof in tajni svetnik dr. Jakob Misija) izdal je pod naslovom „Velečastiti sobratje moji!“ v slovenskem in nemškem jeziku posebno pismo do svojih dušnih pastirjev, v katerem zagovarja postopanje svoje povodom smrti cesarjeviča Rudolfa.

— (Gosp. Anton Štritof,) roj. Notranjčan, završil je bivši teden na Dunajskem vseučilišči profesorske izpite iz klasične filologije za celo gimnazijo, in sicer s tako odličnim uspehom, da so mu na koncu izpita vseučiliščni profesorji, ki so bili njegovi izprševalni komisarji, čestitali. Tudi mi mu iz srca čestitamo!

— („Pokupski Sokol“) izročil bode dne 17. t. m. svojemu častnemu članu g. J. Gorupu prekrasno diplomo. V to ime odpotovalo bode na Reko odposlanstvo, broječe 6 članov, pod vodstvom staroste, našega rojaka g. prof. Vambergerja.

— (Slovenski klub na Dunaji) ima v soboto dne 9. marca t. l. šesti svoj večer v restavraciji „Zur goldenen Kugel“, I, Am Hof št. 10, mezanin. Čital bode vseučiliščni docent gosp. dr. Karol Strekelj svoj spis: „O čeških narodnih pesmih“. Začetek ob 8. uri zvečer.

— (Sokolova maskarada.) Letošnji predpust bil je izreden v tem, da je samo narodna stranka prirejala veselice, dočim so v kazini še pred pepelnico pričeli tiki post in zabavali se s premisljevanjem. V čitalnici imeli smo celo vrsto lepih veselic. Prvi ples priredila je kegljačka zaveza „Edinost“, potem bil je „Vodnikov ples“, za njim nastopil je „Klub slovenskih biciklistov“ in „Slavec“ s svojo maskarado, naposled pa je vladanje Kurentovo zaključila lepa „Sokolova maskarada“, ki je tudi letos ohranila si mnogoletno slavo kot naj odličnejša in najzabavnejša predpustna veselica. Udeležba bila je primeroma jednaka, kakor tani, prvo četvorko plesalo je 56 parov, pozneje se je število nekoliko pomnožilo gledé kipeče veselosti, živahnega in dovitnega gibanja posamičnih krasno opravljenih mask, zdela se nam je pa letošnja maskarada še sijajnejša od lanske. Skupina bila je samo jedna, a ta izborna. „Otroti“, četvorica mladih brdkih gospodičen, jednake rasti in visokosti, belo in modro opravljenih, bili so toli dražestni, živahni in ne umorni ter znali tako dobro varovati tajnost svojih osob, da so pred vsemi drugimi zanimali občinstvo in da so celo postarnejši gospodje zadovoljno nasmihal se, če jih je tak „otrok“ laskavo pobožal. Uprav krasna bila je ponosna „Srbinja“, poleg nje pa vitka, mladostna in slikovito opravljena „Vesna“, cvetka mej cvetkami. Starodavno mitologijo zastopala je žarnolična „Dijana“, z lokom in strelicami ob boku, vrstnica je pa je bil lahkonogi „Postilijon“. „Tivolski grad“ predstavljala je duhovito lepa maska, odlikuječa se po svoji izvirnosti in po dovitnih listih, katere je delila mej občinstvo, poleg nje pa zala „Vrtnarica“, deleča sveže šopke. Razen teh videli smo „Noč“, „Kranjico“ (Gorenjko), „Golobčka“ in celo vrsto drugih raznovrstnih mask in „domino“. Mej moških maskami bil je najmarkantnejši „Nosarius“, kazoč veliko spretnost za karikovanje. Nos njegov bil je tolik, da mu je pri plesu bil na potu in g. V. Lapajne bil bi mu posvetil izvestno par vrstic, da ga je videl. Izborn bil je Anglež, bil je pravcati John Bull od nog do glave. Zelo ukušno opravljen bil je čili španški „espadac“ in španški plemenitnik. Tudi „kranjskifant“ se je dobro postavljal, „Deček“ pa se je odlikoval po svoji živahnosti in lični obleki. Bilo je še drugih moških mask, „domino“, „rococco“ raznih kostumov, „Sokolov“, „lovev“, „biciklistov“, a nam ugajala sta pred vsemi „atlet“ in „harlekin“, ki sta mej vrtincem plesalcev uprizarjala najtežavnejše vaje in kazala izredno telesno moč in ustrajnost. Kot poseben užitek kazal se je le pol ure 4 metre visok in 300 kilogramov težek Kitajec.

Ustopina bila je samo 10 kr., a še to ustopino prepustil je Kitajec veleušno „Sokolskemu domu“ na korist in ni bil niti razčlenjen, ako je kaj več odrinil. To so pa mnogi storili, ne samo zaradi Kitajca, ampak tudi zaradi izvirno kitajske godbe, ki je zares tako ubrano brenkala, kakor da bi čmrle dražil. O polunoči bil je slikoviti sprevod mask, potem počitek v jutranjih urah pa še vedno živahan ples, zadnji plesalci odšli so še le tedaj, ko je že beli dan skozi okna gledal, vsi pa z najlepšimi spomini na krasno maskarado.

— (Ples slovenskih biciklistov) vrgel je 120 gld. čistega dobička. Klub je sklenil, dodati iz svoje blagajnice še 30 gld., tako da dobe mestni siromaki 150 gld.

— (Predpustni „korso“,) ki je že več let umiral, je včeraj vendar srečno umrl. Neukusni prizori prejšnjih let, neslane šale in neprijetni „confetti“, puščajoči raznobjerne sledove na oblike, bili so že nedostojni. Mestna policija je javnemu mnenju zelo ugodila, da je prepovedala in zabranila vse take ponesrečene pojave. „Korso“ spada odslej le še v pretekli čas, v „Zvezdi“ ga ne bode več. V tolažbo prijateljem tacemu sportu pa bodi povedano, da tudi drugod „korso“ pojmlje. V Trstu n. pr., kjer je nekdaj bil slaven „korso“, bilo je v ponedeljek vsega vkupe samo 40 voz, a brez obliagnih šopkov in brez posebnega zanimanja.

— (Ponarejena menica.) Javili smo pred par dnevi, da so v Bakru zaprli profesorja mornarske šole, ker je ponaredil menico za 12.000 gld. na ime bana hrvatskega. To vest treba popraviti tako, da nihče izmej učiteljskega osobja na mornarske šole v Bakru ni zaprt, da je menica za 12.000 gld. pač ponarejena, a da se nekda še ne vén, kdo jo je ponaredil.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 5. marca. Tukajšnje srbsko poslaništvo dobilo je vest, da je kralj Milan Ristić izročil regentstvo. Milan je bil sklenil ustanoviti regentstvo, odkar so se izjavile njezine nade o novi ustavi. Sprva pogajal se je zaradi regentstva z radikalci, ki so pa preveč zahtevali, potem pa s Krističem. Ker poslednji nema nobene stranke za seboj, obrnil se je na Ristića, s katerim sta se tudi sporazumela. Milan je obvestil o tem kabinetu na Dunaji in v Berlinu, kamor je Ristić dal najtočnejše izjave o vnanji politiki. — Milan je že po letu hotel odreči se prestolu, a poslanika nemški in avstrijski Bray in Hengelmüller, ki se je nalašč peljal v Gleichenberg, sta ga pregovorila. — Regentstvo bode upravljalo deželo, dokler ne bode sedaj 13letni princ Aleksander polnoleten. S posebnim kraljevim ukazom bode se določilo, da je kraljevič polnoleten že s 15, namesto doslej določenih 18 let. Tu je vse prepričano, da se Milan v Srbijo več ne povrne. Sedaj pojde na jug, pozneje pa se bode stalno nastanil v Avstriji ali pa v Nemčiji. Kraljevič pojde z njim.

Dunaj 5. marca. Vesti o demonstracijah v Belegradu se neso potrdile. Kralj Milan je tako nervozen, da komaj pričakuje odhoda. Jutri odpotuje.

Beligrad 6. marca. Ob 11 $\frac{1}{2}$ dopoludne vsprejeta ostavka ministarskega predsednika Krističa. Vojni minister Protić imenovan ministarskim predsednikom, general Belimarković (liberal) ministrom vnanjih zadev.

Razne vesti.

* (Smrtna obsooba.) Sodišče v Komornu obsoilo je 2. t. m. roparskega morilca Ludovika Kisa, ki je v vasi Izsi zakonska Kainerjeva in njuno unukinja umoril, v smrt na vislicah.

* (Stroga, a pravična obsooba.) Pred sudiščem v Bambergu bila je te dni prodajalka A. Maul iz Norimberga, katera je umetljivo (ponarejeno) maslo prodajala za pristno (naravno) maslo, obsojena na pet mesecov v ječu.

* (Nezgoda na železnici.) Iz Dombovara na Ogerskem se dne 3. t. m. javlja: Danes po noči skočil je na ogerski državni železnici mej Magocsem in Szaszvarom tovorni vlak s tiru. Strojvodja je mrtev in kurilec smrtno ranjen.

* (Dobro povračilo.) Iz Novega Yorka se poroča: Vojvoda Sutherlandski, ki si že nekaj mesecev trati čas z lovom na dije zveri in ribi v Tampi (v Floridi), poročil se bode kmalu z gospo Marijo Karolinou Blairjevo. Nevesta je udova po uradniku, kateri je bil v službi vojvodovi in katerega je vojvoda slučajno (!?) na lov ustrelil.

Zahvala.

Podpisani odbor šteje si v prijetno dolžnost, tem potom izreči najtoplejšo zahvalo vsem p. n. preplačnikom ustopnine pri društvenem plesu dne 2. sušca 1889. l. za mestne uboge, kakor tudi vsem drugim pospeševateljem tega blagega namena.

Sosebno izreka najtoplejšo zahvalo prečastiti gospoj M. Murnikovej za njeno naklonjenost in vsem gospicam, ki so s prodajanjem šopkov stržile lep znesek.

ODBOR

kluba slovenskih biciklistov „Ljubljana“.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tujci:

5. marca.

Pri Maliči: Jazber in Neul iz Trsta. — Salmhofer iz Trsta. — Herling in Kischke z Dunaja. — Kempler iz Tečna. — Kupecelz z Dunaja. — Haring iz Ptuja. — Lux iz Saaza. — Glasner iz Celja. — Božič iz Rudofovega. — Pirker iz Kostenevica.

Pri Slonu: Hirschmann iz Siseka. — Barkany iz Budimpešte. — Pick iz Ogerske Sobotice. — Starcevich, Venolog iz Zagreba. — Kandziez iz Lipskega. — Szantai iz Debrecina. — Witzemann z Dunaja.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- rnina v mm.
5. marca	7. zjutraj	738.9 mm.	— 24° C	sl. svz.	obl.	4.20 mm.
	2. popol.	739.2 mm.	0.4° C	sl. svz.	obl.	
	9. zvečer	738.6 mm.	— 1.2° C	z. svz.	snež.	

Srednja temperatura — 1.1°, za 3.6° pod normalom.

Tržne cene v Ljubljani

dne 6. marca t. l.

Pšenica, hktl.	gl. kr.	Špeh povojen, kgr.	gl. kr.
Rož,	5.83	— 70	
"	4.50	Surovo maslo, "	88
Ječmen,	4.16	Jajce, jedno :	2
Oves,	2.67	Mleko, liter	8
Ajda,	4.67	Goveje meso, kgr.	54
Pros,	4.33	Teleće	50
Koruza,	4.83	Svinjsko	50
Krompir,	2.41	Koščunovo	34
Leča,	1.2	Pišanec	55
Grah,	1.3	Golob	18
Fizol,	1.1	Seno, 100 kilo	2.50
Maslo,	— 94	Slama,	2.32
Mast,	— 68	Drvna trda, 4 metr.	6.70
Špeh frišen	— 54	" mehka, 4 "	4.35

Dunajska borza

dne 6. marca t. l.

(Izvirno telegrafirano poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 83.70	gld. 83.30
Srebrna renta	84.10	83.85
Zlata renta	111.60	111.50
5% marčna renta	99.65	99.20
Akcije narodne banke	886—	887—
Kreditne akcije	304.50	302.40
London	121.35	121.55
Srebro	—	—
Napol.	9.58	9.59 1/2
C. kr. cekini	5.68	5.68
Nemške marke	59.27 1/2	59.35
4% državne srečke iz 1. 1864	250 gld.	139 gld.
Državne srečke iz 1. 1864	100 "	181
Ogerska zlata renta 4%	102	10 "
Ogerska papirna renta 5%	94	55 "
5% štajerske zemljiss. obvez. oblig.	104	75 "
Dunavske reg. srečke 5%	100 gld.	124
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	121	50 "
Kreditne srečke	100 gld.	185
Rudolfove srečke	10 "	22 "
Akcije anglo-avstr. banke	120 "	132
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v.	132	— "

Komptvarna oprava.

Dobro ohranjena komptvarna oprava, obstoječa iz blagajnice varne proti ognju, 2 pultov, stolov, kopirne tiskalnico, papirnega koša itd., poleg tega stelaže kupijo se. — Ponudbe pod „G. U.“ do dne 14. marca t. l. na administracijo „Slov. Naroda“. (169-1)

Vsem slovenskim ljubiteljem glasbe priporočam najnoviji, uprav senzacijonalni glasbotvor:

KOLO

koncertni komad za glasovir

zložil

Franjo Miroslavov Kalski.

Cena 1 gld., po pošti 1 gld. 10 kr.

(153-3) J. Giontini v Ljubljani.

Išče se

kristijanski drug (compagnon).

Letni dohodek najmanj 4000 gld. za celo vsako leto zajamčen. V starci že nad dvajset let obstoječi realitetni in hipotečni bureau na Dunaji, ki je na dobrem glasu zaradi razširjanja poslovanja in nadzorovanja vsprejme se kristijanski drug z ulogo 6—10.000 gld., ki se zavarujejo na posestvih. Osobno sodelovanje, pisanje, čitanje in računanje se zahteva. Reference in književni izkazi so na razpolaganje. Direktna vprašanja pošiljajo naj se z naslovom: „Franz Kubisch 4000“ poste restante Wieden, Wien. (167-2)

Na najnoviji in najboljši način

umetne

(825-28)

zobe in zobovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombiranje in vse zobe operacije, — odstranjuje zobe bolečine z usmrtenjem živca

zobozdravnik A. Paichel, poleg Hradeckega (čevljarskega) mostu, I. nadstropje.

▼ v vseh trafikah.

(96-3)

NAJBOLJŠI

PAPIR ZA CIGARETE

JE PRISTNI

LE HOUBLON

FRANCOŠK FABRIKAT

CAWLEY-a & HENRY-a v PARIZU.

! PRED PONAREJANJEM SE SVARI !

40 letni renommé!

Profesorji c. kr. klinike na Dunaji, profesor Drasche, profesor Schmitzler, pok. profesor Oppolzer, kakor tudi več drugih slovečih zdravnikov zapuščajo in priporočajo le pristao in svetovno slavno c. kr. dvornega zobozdravnika

Dr. POPP-a Anatherin ustno vodo

za vsakdanjo uporabo, ker je boljša, nego vsaka druga zoba voda, kot preservativno sredstvo proti vsem zobičnim in ustreznim bolezni, priznana voda za grjanje pri kroničnih vratnih bolezni in neobhodno potrebna pri rabi mineralnih vod, katera, če se hkrati rabi z

Dr. POPP-a zobnim praškom ali zobno pasto, obrani vedno zdrave in lepe zobe.

Pri neprestani rabi dr. Popp-ovi zobnih sredstev se prepreči in odstrani rast drobnih gliv, za katere je ustna votlina tako ugodna tia, katere se lotijo zobi, da začnjo gniti.

Dr. Popp-a zoba plomba je najboljša, ž njo si vsak sam lahko zamaši votle zobe.

Dr. Popp-a zeliščno milo proti spuščaju vsake vrste in posebno priporočljivo za kopelji.

Cena: Anatherin ustna voda v dvojnem poveksnem steklenicah po 50 kr., gld. 1.— in gld. 1.40.— Anatherin zoba pasta v puščicah po gld. 1.22.— Aromatična zoba pasta à 35 kr.— Zobni prašek v škatljicah po 63 kr.— Zoba plomba v etui gld. 1.— Zeliščno milo à 30 kr.

Pred kupovanjem ponarejene Anatherin ustne vode, ki je po analizi le iz kislin napravljeni preparat, s katerim se zobje preogrodaj unitejo, se izreceno svari.

(615-24)

Dr. J. G. POPP, Wien, I., Bognergasse Nr. 2.

Dobiva se v Ljubljani pri lekarjih J. Swoboda, V. Mayr, U. pl. Trnkoczy, E. Birschitz, G. Piccoli, dalje pri trgovcih C. Karinger, Vaso Petričič, Edvard Mahr, Peter Lassnik, bratje Krisper, v Postojini: Fr. Baccharich, lekar; na Krškem: F. Bömches, lekar; R. Engelsberger, trgovina z galanterijskim blagom; v Idriji: J. Warto, lekar; v Kranji: K. Savnik, lekar; Martin Pettan, trgovec; v Škofj. Loki: C. Fabiani, lekar; v Kočevji: J. Braune, lekar; v Ajdovščini: M. Guglielmo, lekar; v Litiji: J. Beneš, lekar; v Metliki: Fr. Wacha, lekar; v Radovljici: A. Roblek, lekar; v Novem mestu: F. Haika, D. Rizzoli, lekarja; A. Justin, trgovina z galanterijskim blagom; v Kamniku: J. Močnik, lekar; v Trebnjem: J. Ruprecht, lekar; v Cnolnici: J. Blažek, lekar; v Vipavi: A. Leban, lekar.

Svetovna razstava v Bruslji 1888
srebrna svinčna.
Odlikovalne svinčne.

Higijenična razstava v Parizu 1888
zlata svinčna.

Tovarniška zaloga sukna
EDVARDA CERHAK-A v KRNOVU
(Jägerndorf — Avstrijska Šlezija)
priporoča priznane dobre (26-17)

Krnovsko
sukno in blago iz ovčje volne.
Izdelke po izvornih tovarniških cenah.
Kompletne, bogato izbrane zbirke uzorcev so gospodom krojačem in razprodajalcem na drobno na zahtevanje nefrankovane na razpolago, iz katerih se lahko preverijo, kako korist bodo imeli, če bodo blago dobitivali naravnost iz Krnova (Jägerndorf). — Za dobro blago in točno pošiljanje se jamči.